

Příběh Heleny Pletichové

Scénář k rozhlasové reportáži

ZŠ Květnového vítězství 1554

No, vy byste řekli, že to je díra, a pro mě to byla nejkrásnější vesnice.

Paní Helena Pletichová, rozená Černá, se narodila 22. ledna 1948 v Praze. Celé dětství prožila na starém Chodově, který si zamilovala.

*My jsme si tam udělali pole na vybíjenou. No, a tam jsme hráli dennodenně.
Praštila jsem s taškou a hned jsem šla.*

Krátce po jejím narození se k moci dostali komunisté. Sama komunismus nejdříve pocítila, když její babičce vzali zahradnictví a všechny pozemky i se skleníky.

Takže my jsme udělaly jednou s tou mou sestřenicí výpravu noční a otrhali jsme jim v pařeništi všechny vokurky. A nacpali jsme si je za tu bundu, každá takovýhle břicho. A říkali jsme – tak a teď nemaj co prodávat.

Další rána přišla, když se v 70. letech začalo stavět sídliště Jižní Město. Tehdy museli odejít ze svého domu.

A teď začnu nadávat! My jsme byli vlastně se dá říct, poslední, který zbourali.

Se svým manželem dostali jako náhradu byt v 8. patře paneláku. Cítili se tam jako v kleci a Jižní Město nenáviděli. Snažili se komunistům různě pomstít. O prvních Vánocích si na zahradě svého starého domu uřízli smrček a odvezli si ho do paneláku.

No, to se nesmělo, protože to bylo vykoupený. Takže my jsme přelejzali plot. A když jsme přijeli na Jižní Město, tak před dveřma, na chodbě, vypadnulo ptačí hnízdo. A najednou jsem si vzpomněla, že vlastně jsme tam měli kosa, kterej tam hnízdil. No, a tak jsem stála a brečela a brečela.

Hned po pádu komunismu se paní Pletichová vrátila na starý Chodov, kde si dnes užívá stáří, i když má železná kolena a klepou se jí ruce.

Prostě já si stará nepřipadám, vůbec si to neberu. Vemu auto, ráno, šup a jsem pryč. Jedu někam, kde je to hezký, kde se něco dovím.

A jaký vzkaz má paní Pletichová pro mladou generaci?

Aby se mladí snažili poslouchat taky ty starší, protože oni nemají vždycky hloupý řeči.

A když nastane průšvih a něco se nedaří, abychom si z toho nic nedělali, protože...

Zítřka je taky den. A to je pro mě motto.